

Spetsiaalne fond

S Õ J A H Ü Ü D

19 38

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline staap, London,
101 Queen Victoria Street.

Eesti staap, Tallinn,
Narva maantee 56—8.
(Telef. 302-61.)

AMETLIKUD TEATED.

Käsitused.

Kapt. H. Eimann — sotsiaaltööl.
" K. Nurmela — Tallinn II.
" S. Muusekanti — Soome.
" A. Tennen — Tartu (assis-
tendiks).
Pr. leitn. H. Olo — sotsiaaltööl.

Henry Bower,
territooriumi komandör.

KINDRAL

EVANGELINE BOOTH

tuli detsembril esimestel päevadel tagasi oma reisilt Ameerikasse ja Kanadasse. Pühapäeval, 5. detsembril ta juhatas pühitsuskoosolekut Camberwellis, kus teda tervitati südamast tagasi koju kokkutulnute poolt. Öhtul juhatas kindral päästmiskooolekut Congress Hallis. Mõlemal koosolekul nimetas kindral midagi oma heast muljest reisust Uues maailmas ja andis edasi tõstis sõnumit Jumalast, mis leidis sarnast vastust kuulajaskonnas, et 138 nende hulgast tulid kahetsuspingile, kus nad andsid või pühendasid oma elud Jumalale.

Tšehhoslovakkia.

RIKKALIKULT ÖNNISTATUD KONGRESS.

Mälestused, mida päästeohvitserid oma varemalt aegadelt komandörleitnant proua Povlsenist, oli põhjus, et nad vaatasis suurte ootustega aastakongressile, mil nädal pidid ülesti kuulma teda.

Sõduritekoosolekul, mida peeti Praaga I korpus ruumides, oli rahvast täiskülitul, ja territooriumi juhataja tervitava proua komandörleitnanti, ning luges ka teistelt endistelt juhatajatelt saadetud terivisti.

Vabaõhukoosolekuid peeti mitmes linnas, kuhu kogunesid suured rahvahulgad. Öhtul äratas suuri huvi hästimoodustatud marss läbi linna ühendatud puhkpillide orkestrite saatel, ja saajand inimesed kuulasid huviga salvatsioonistide laulu ning muusikat, kui nad marssisid mööda.

Päästmiskoosolekul kõneles proua komandörleitnant sarnase veendega, et mitmed tõttasid kahetsuspingile paluma andestust oma patruudele. Oli rõõm lugeda kaheksakümmend kaks otsivat hinge.

Esmaspäeva öhtul lõpetati ilus pidulik aeg hea ja ülestõstva muusikakoosolekuga.

Vaimlised paralleelid.

Kirjutanud brigadör H. Pimm Smith.

Olen just lugenud kaks elulugu: Samuel Logan Brengle ja õe Eva Friedensharti üle. Mõlemad on äärmiselt pühitsetud isikud ja selle tagajärjel on neil võib-olla palju ühiseid jooni — mitte ainult teineteisega, vaid ka teiste pühakute elulugudega.

Osavõtlikkus. Kui Brengle käis kolledžis, võttis ta oma hoole alla vaese üliõpilase, kellele klassiseltisilised vaatasid üle öla, tema vigaste jalgade pärast, kuid kes just selle läbi äratas Brengle osavõtlikkust. Ehkki see üliõpilane ei olnud kaugeltki hästi riidetud, võis teda siiski näha üheskoos Brenglega. Mõned küsisid Brenglert põhjust ja ta vastas, et üks esimestest õpetustest, mida ta oli saanud

öhtul tänaval oma lonkaja leitnandiga — suure neegriga — ja väikese kütüraka tüdrukuga. „Meie kunagi, kunagi, kunagi ei tagane“, laulsid nad südamerõõmuga, kui nad läksid mööda uhkest metodistikirikust. Terav kontrast suure ehituse ja väikese „armee“ vahel mõjus Brenglele ja ta mõttes kuulvat pilkavat häält ütlevat: „Sa rumal! Sa oleksid võinud olla pastor selles suures kirikus, kuid müüd oled sa pastoriks suurele neegrile ja väikesele kütürakale!“ Kuid kaptenil tuli meelde Jumala juhtimine siamaani, andis oma väikse „armeele“ ülesehitava naerutuse ja edasi marssides nad laulsid: „Meie kunagi, kunagi, kunagi ei tagane.“

seisabki. Ma ei ole veel kunagi olnud heatahtlik olla rumal Kristuse pärast. Nüüd tahan ma olla seda.“ Tema tahtlikuse tagajärg on tuntuil üle terve ilma.

Kui minu abikaasa ja mina jätsime oma kodu, et välja minna päästeohvitseridema, öeldi meist: „Millised rumalad!“ Peaju tagasi tulles Indiast, puhkusele kahekümneviie aasta järele ütles keegi vana sõber mulle: „Kui rumal sa oled, et jätsid teenistust raudteel — mõtle, kui palju raha sa oleksid võinud teenida seal!“ Meie vaid vastasime, Jumal vahest tarvitab rumalaid, et teha häbi tarkadele ja müüd, peaju kolmekümnekuue aastast teenistust, ei kahetse meie, et võtsime selle sammu, vaid oleme rõõmsad, et võime olla rumalad Kristuse pärast.

Au peegeldus. Kõik need, kes on näinud komandör Brenglet, mäletavad tema säravat nägu, vastupeegeldust Jumala aust. Tema elulookirjelduses jutustatakse väljendustest vanadelt ja noortelt, mis tõendavad seda. Keegi väikene poiss küsis oma emalt, kui ta tuli koju lastekoosolekult, kus Brengle oli rääkinud: „Ema oled sa näinud Jumalat? Ma olen näinud meest, kes sarnaneb temale.“ Üks teine väikene poiss, kelle kodu komandör külastas, tormas välja, et kohata isa, kui see tuli töölt: „Isa, Jeesus oli siin!“ Keegi kurt näine, kes oli käinud kahetsuspingil, ja kellelt tütar hiljem küsis: „Kas sa kuulsid jutlustust?“ „Ei,“ vastas ta, „ma ei kuulnud mitte midagi, kuid ma nägin Jeesust kõneleja näos.“

„Õde Eva“ eluloo kirjutaja ütleb, et tema kaastöölised teadsid, et enne kui paljud neist olid jõudnud ärgata hommikuti, oli juba nende emalik juht olnud Issandaga, eespalves kõigi oma laste — suurte ja väikeste — eest.

Ühel laeval turistidega, kütis keegi vanem daam, kes istus tema lähedal. „Kes see seal on?“ Õe Eva reisuelsitiline vastas: „Üks Jumala pühak.“ — „Seda ei oleks teil vaja olnud ütelda mulle,“ vastas daam, „seda on näha tema näost.“

Rahu. Kirjakoht, millel oli esikoht Brengle kodus, oli järgmine: „Sellel kohal tahan

(Järg 3. ltk.)

oma emalt, oli: „Kohtle alati õnnetat isikut lahkusega! Ära naera teda kunagi, kui ta on vigane.“

Kas see ei tuleta meelde, kuidas meie armee-ema lapse- naitas õrnust vaese joodiku vastu, keda oli kinni võetud — kui ta pani oma väikese käe tema kätte ja käis ta kõrval. Kas see ei ole Jeesuse meel? Kuidas käituti teda, sellepärast, et ta sõbrad olid patust ja tõlnerid, kuid ta alati näitas osavõtlikkust neile, kes olid põlatud teistest.

Rumalad Kristuse pärast. Komandör Brengle alaline soov oli — saada juristik, kuid püha Vaim ütles talle selgesti, et ta peab jutlustama Jumala Sõna. Üks Brengle sõpradest katsus lüüa teda kurdiks sellele häälele, kuid vasti kinni, öeldes: „Sa saad Brengle hoidis kutsesest tuge- aru, ma ei või teisiti, olen täiesti sunnitud jutlustama.“ See oli asjata, et sõber kord korra järele ütles: „Sa oled rumal, Sam, kui saad jutlusta- jaks.“ Palju aastaid hiljem, kui Brengle oli saanud pääste- ohvitseriks, marssis ta ühel

Õde Eva väljendas kriisi puhta rõõmiga:

„Sellel tunnil jõudis minuni õrn, südantäbrikatsuv küsimus minu ristilõõdetud Issandalt: „Oled sa heatahtlik olema rumal minu pärast?“ Samal silmapilgul vajus vana öde hauda ja midagi uut anti mulle: mu hingeigatsus rahuldati.“

Tulles tagasi Friedensharti (Rahu eluase) kutsus ta kokku oma töölisid, rääkis, mida ta läbielanud ja palus andestust kõige eest, mis sinini oli isekas tema juures.

„Ja siis,“ ütles ta, „sündis imetegu: usklikud, eneseõiged hinged murdusid tundes oma patte ja üks teise järele otsisid Jumala ees andestust ja rahu, päästmise teadmise ja uue elu.“

Jällegi on meil paralleel meie armee-ema elus — see oli ühel pühapäeval väikeses kabelis, kui püha Vaim manitses teda tunnistama. Ajal, kui ta kahtles, arvas ta kuulvat saat- sanat ütlevat: „Pealagi, ei ole sa ettevalmistanud. Sul ei ole midagi ütelda ja seisad seal kui rumal!“ „Jah,“ ütles proua Booth endamisi, „selles see asi

Vana kell.

Kas elutud asjad võivad rääkida? Ja, seda võivad need tõeliselt. Minu toas on väga vana kell. Kui istun viidevõks, siis räägib ta minu-
ga ja ütleb:

„Sina jääd juba vanaks, kuid mina olen palju vanem. Mina olen olnud siin majas kaua aega enne sind“.

„Ja, see on õige,“ vastan ja vaatan vanale kellale, mis tiksub taktikindlalt tikk-takk, tikk-takk.

„Olen kuulunud sinu vanaemal ja tema on omakord pärandanud mind. Nüüd on sinu vanaema taevas Jumala juures. Taevas ei tunta ega vajata kellasid, seal ei ole vaja teada aega, ei ole mingit ruttu. On palju aega ja süüski ei ole igav.“

Vana kell on olnud kaasas, kui on olnud suured peod. Ta on olnud kaasas pulmas ja näinud noori õnnelikke pruutpaare naeratavat üksteisele, kuid on näinud ka häda ja muret. Kui olin laps, oli mul ainuke väike õde siniste silmadega ja heledate lokkidega. Ta oli kõikeide lemmik. Kui ta oli kaheteist-aastane, jäi ta haigeks ja suri. Ükski inimlik võim ei võinud päästa teda.

Vana kell seisis oma nurgas ja hüüdis minu nutvale emale: „Ta on läinud sinu eele Jumala ilusasse taevasse, sa lähed temale järele iga päevaga, iga päevaga.“

Vaevalt aimasin ma, et see vana kell kuulub kunagi minule. Sest päevast, kui seisis vanaema suritoas, on ta näinud paljusid jätmas seda maailma ja läinud igavikku.

Oma ilusast, ilukivikestega kaunistatud kastist, vaatab ta lahkelt minule ja tiksub: „Iga tund, mis sulle uuesti antakse, tarvita seda igaviku jaoks. Mida külvad siin elus, saad hiljem lõigata igavikus.“

Järgi valgust.

Tavaliselt puudub vähem äratundmist, kui valmisolekut, et jälgida veendumusele.

Kas sa elad praegu nõnda, nagu sa peaksid elama oma veendumuse järele?

Jumal võib tarvitada kõiki.

Meie harilikult näeme vaid patuseid, kuid Jeesus näeb inimest. Tema teab, mis võib saada inimesest, kus vaid Tema Vaim saab töötada.

Maailm näeb nüüd ja riideid, tšnavat ja kodu, seal, kus sa elad, kohta, kus töötad ja kiidab sind selle järele, samuti sinu kapitali järele. Kristus selleasemel vaatleb sind hoopis teiselt seisukohalt.

Oli keegi merimees, joobnud, kaltsudes ja vilets. Keegi ei küsinud tema järele, keegi ei vajanud teda, ja keegi ei arvanud, et teda võiks tarvitada ühelgi kasulikul tööil, kuid Jumal nägi teda ja päästis. Tema nimi oli John Newton, hiljem kiidetud laulja ja jutlustaja. Keegi peale Jumala ei võinud näha langenud merimehes tuleviku teoloogi ja teadusemeest.

Sellega ühenduses võib nimetada kedagi teist, vandujat katlatinutajat. Ta jutustab ise, et ta vandus nii hirmsasti, et oli hirmuks naabritele ja kõik hoidusid temast võimalikult kaugele. Kuid Jumal ei hoidunud emale. Ta päästis teda ja vandujast katlatinutajast sai hästitutud jumalamees.

Tunne me teda kui John Bunyani, „Ristiinimese teekond taevallinna“ raamatu autorit.

Hilisel ajal hästitutud jutlustajat, Georg Whitefield'i, võttis Jumal otsekohe rahvamajast, seal oli ta ja aitas oma venda, rahvamajaomanikku, müües kangeid jooke: ja kingsepatöökost Chicago's tõi Jumal ühe oma kõige auulisema tunnustaja. Keegi ei pannud teda nii tähele, kuid Jumal nägi teda ja päästis.

Vastümbepöörnu kingsepaipoiss tahtis saada liikmeks ühes koguduses, kuid kelle poole ta pööras küsimusega, ei arvestanud temaga nii palju ja määras temale prooviaja terveks aastaks, enne kui tahtsind võtta teda vastu. See mees oli Moody. Moody pani oma ühe käe Ameerikale ja teise Suur-Britanniale, ja mõlemad maad hakkasid liikuma risti suunas.

Oli teine noormees, linna rahurikkuja, täis koerustükke ja sügavalt langenud pattudesse. Inimesed põlgasid teda, kuid Jumal päästis tema hinge. Tema nimi on Peter McKenzie, mees, kes saanud õnnistuseks tuhandetele ja jälle tuhandetele.

Edasi jätkates selles järjekorras, heidame oma pilgud mustlastele. Seal kohtame isa, viie emata lapsega. Piiblit ja teadmisteta. Keegi ei küsinud nende järele. Kes hoolib mustlastest? Nad on põlatud, välja heidetud. Jumal nägi vaest isa viie vae-lapsega; nägi, kuidas nad oma teadmatuses ja paganluses janunesid Tema järele. Ta sirutas neile oma armastavad käed, päästas neid kõiki ja Gipsy Smith, üks William Boothi kaastöölisi Kristliku Misjoni päevil, kuulus jutlustaja, oli üks neist lastest.

Keegi poiss Norras tegi elus sarnase traagilise stardi, et jõudis Oslo vanglasse. Kes varem pilkas ja naeris tema elu, püü hiljem, kui Issand oli päästnud teda, kiitma ja austama. Kõige suurem riigis kumardas austusega misjonär Skrefsrudi ees, kes suurim misjoni-apostlitest Põhjas.

Ja Päästearmee ajalugu — kas meie ei või uuesti ja uuesti tuua sarnaseid näiteid, alustades asutaja enesega, vaene poiss Nottinghamist. Kristliku kiriku ajaloo on läbi aegade olnud tuhandeid näiteid Jumala teravnägemisest, mis käib tööriistade valiku kohta.

Sina ei tea, mis on varjatud jõudikus. Võib-olla seal unib keegi jutlustaja, evangelist, apostel. Sellepärast anna igale ühele, ka kõige halvemale, kõik võimalused, et nad saaksid päästetud, sa ei või kunagi teada, milline Jumala väljavalitud tööriist on varjatud viletsas olevuses. „Patune.“ Variserid armastasid tarvitada seda väljendust. „Ja,“ ütles Jeesus. „Ta on patune, kuid ta on Aabrahami poeg.“

Valmised paralleelid.

Algus 2. lhk.

lasta rahu valitseda, ütleb Issand Seebaot.“ Kui komandör oli väljas pikkadel reisudel, proua Brengle saatis kirju, milledele oli tähendatud: „Rahumajast!“ Kui proua Brengle oli surnud, kirjutas komandör: „Õnneallik voolas minu südamesse sellel päeval, kui meid õnnistati, kuid kui matsime teda, voolas mu südamest läbi piiritu rahu.“

Teises kohas ütleb ta: „Jumal olgu tänatud, seal üleväl on armastus, mõttumat, igavene armastus, ja sõnakuuleliku usu läbi Issandale Jeesusele tulese see minu südamesse, täites mind rahuga, magusa rahuga.“

Siin on ideaal mida peame katsuma saavutada: osavõllik süda, olla heatahtlikul rumal Jeesuse pärast, Jeesuse ilu ja au peegeldus meie nõus ja elus, samuti Jumala rahu, hoides meie südameid ja meeli.

Mõned meist on veel noored ja meile meeldib tunda, nagu soisame nägudega päikesetõusu pool. Teised on teel lõpu poole, kus päike on loojenemas. Kuid särav päikesetõus kuldab meie viimseid tunde ma peal ja Talle troonist voolab sarnane au meile vastu, et meie sisseminek püha linna tõeliselt on valge. Issand ise on meie igavene valgus ja Jumal meie au.

(Jes. 60:19.)

Vaid üks elu on sul siin maailmas. Pühenda end Jumalale, siis omad jäädavat rahu ja õnne!

Ei oleks võinud mõelda, et keegi pöörduks tolliametniku poole nõudega, et ta kirjutaks midagi Jumala Pojast, kuid Jeesus omas imelisel võimel nägemiseks, mis võis teha midagi kõige väärtusematust materjalist. Jumal tarvitab kõiki.

Täielise armastuse tunnused

on jõulised, kindlad ja usaldusväärsed.

Täielise pühitsuse tunnused on jõulised, kindlad ja usaldusväärsed, mis annud üksik-koik mässuga fakti näitamiseks. Estmeeleks tunnuseks on südametunnistuse hääl. Selle üle meie ei või enam kahelda, samuti kui meie olemasolu üle. Ükski tunnistus ei ole sellest tugevam. Sellest tunnistusest teame, et elame ja hingame, armastame või vihkame, istume, seisame või kõnnime, et oleme rõõmsad või kurvad, õnnelikud või õnnetud. Pühitsetud inimene võib just sama hästi teada pühitusest kui pühitsemata puhtusest. Kui ühel pool on uhkus, uskmatus, kärsitus, maailma armastus, mis meie võime teada kindlasti, nii võime üheda teisel pool: armastus, rahu, alandlikkus, tõsisus, kannatus ja usk. Õigust öelda viimasel juhusel räägib meie südametunnistus tugevamalt ja selgemalt keelt, sest siis on võetud vastu enam halastust. Pätt surmab, arm elustab.

Sis tuleb Jumala tunnistus — „Vaimu tunnistus“. See tunnistus on jumalik, õige ja kindel. Tunnistaja on Piha Vaim. Ta räägib igale pühitsetud hingele. Igal pühitsetud hingel on ja temal võib olla see Vaimu tunnistus, mis tumistab, et Jeesuse Kristuse veri on puhastanud kõigest patust.

Seda tunnistust võib koondata järmyiselt:

Töetunnistaja — kahetsev hing oma ja Piha Vaimu läbi tuleb veendumusele, et ta on süüdlane ja püüdnud Tema tunnistus on jõulise ja selgem kui patuse juures, kes kahetsevad.

Õigeksmõistetud hing oma ja Piha Vaimu läbi võib teada, et Jumal on kustutanud tema mõõdund patte ja surmanud ta loomuse. See

MIS SA TEED OMA ELUGA?

Kas sa püüad teenida Jumalat ja olla oma kaasinimestele õnnistuseks, või seisad sa veel enesearmastuse murdumata võimu all?

tunnistus on veel tugevam ja selgem kui veendunud patuse tunnistus.

Nõndasamuti pühitsetud hing oma ja Piha Vaimu läbi võib teada, et Jumal on puhastanud süüdist kõigest patust. See tunnistus on palju jõulisem ja selgem kui tunnistus, et patud on kustutatud.

Tervitus seltsilistele ja sõpradele Eestis.

Armsad seltsilised ja sõbrad!

Täiesti loomulikult oleks mu abikaasal ja mul olnud suur rõõm võtta isiklikult osa Teie juubelpidustusest, aga et oli võimata korraldada nii, saadan heameelega Teile kirjaliku tervituse.

Maikuu 1927. aastal sain kindral Bramwell Boothilt ülesandeks „avada tuld“ Eestis. Kõik pioneertöö on seotud vaevaga ja vastupidava tööga, samuti kui pidime murdma teed tööle Eestis. Pidin reisima mitmed korrad Tallinna, pidama mitmeid koosolekuid ja ettekandeid Päästearmee üle, üürima kohaseid ruume ja saama valitsuselt luba tegutsemiseks Eestis.

Jumala abiga ja mõne hea sõbra toetusel ning eespalvetel ja valitsuse suurel vastutulekul krooniti meie pioneertöö suure eduga. Tee oli vaba ja suletud ukseid avati! Ma ei unusta kunagi tuliseid palvekoosolekuid, mis meil olid enne ametlikku avamist. Meid oli väike hulk kogutud kellegi sõbra juurde, kes kuulus methodisti kogudusse. Envoi Bakul oli minu truu tõlk ja abiline. See oli küll neis väikeis palvekoosolekuis, kus süüdati põlema püha tuli, mis põlenud mõõdund kümne aasta jooksul, mis käib Päästearmee Tallinnas hingede päästmise töö kohta.

Tekkis suur sensatsioon, kui mina ühes mõne seltsilisega, jagasin välja 15.000 lendlehte Tallinna tänavail: „PÄASTE-ARMEE AVAB TULD TALLINNAS“.

Avamiskoosolekul, 31. detsembril 1927. a., oli suur Mere-meeste kodu saal tulvil niistahi uudishimulikkude ja ka huvitatud publikut.

Korpuse esimeste ohvitseride, selleaegsete ensaini ja proua Molini, ametisse pühendamist jälgiti suure huviga, ja Jumal oli erilisel viisil meile ligi, kroonides meie esimest avalikku koosolekut esimeste päästamisotsivate hingedega kahetsuspingil.

Sellele järgnes auline äratusaeg, kui päästamisvood kerkisid kõrgele ja võisime näha kahetsuspingil aulisi päästiskogemusi. Nimetatud aulised ajast kestavad edasi palju ilusaiaid mälestusi! Miiteid on, kes sellel ajal elada läbi oma uussünni ja omasid ilmutusi Jumala mõõtmatus armust. Palju on neid, kes ühinesid meie ridadega ja pühendasid oma elu meie lipu all, mis esindab pühi printsipe. Osa neist on läinud juba võtma vastu oma palka. Mõned on läinud tervelt kaasa võitlusse, ja on nüüd ohvitserid Eestis. Kõige ees meil on põhjust tänada ja kiita ühiselt Jumalat ühes laulikuga: „Mitte meile, Issand, vaid su nimele anna kiitust ja au.“

Olgu sel 10. aasta juubelil valitsemas tänumeel Jumalale, kõige eest, mida ta annud minevikus! Toogu ka aastapäeva-koosolekul päästehulkadele Eestis uuendust ja põlevat indu, mis teeb Päästearmeed just sarnaseks tööriistaks, millisena Jumal tahab näha teda! Püha inspiratsiooni ja aktiivsuse uuendust töö, millele salvatsioonist on pühendanud oma elu! Teie olete ainult algus millelegi suurele ja aulisele, mida Jumal tahab korda saata Teie läbi, kui jätate vaid ustavaks oma kutsele! Tulvik kuulub Teile! Minge edasi uss Jumalasse ja oma ülesandesse! Tõstke lipp kõrgele! Ees ootab võit!

Jumal õnnistagu Teid kõiki! Meie ei unusta ialgi Eestit! Nende tervitustega ühineb ka minu abikaasa!

Teie usav

KARL JERRESTAM (Johansson),
kolonelleitn.

Päästearmee Eestis avamiskoosolekul viibivad ohvitserid.

Päästearmee ja kanged joogid.

Hiljuti kutsuti territoriaal-komandöri osa võtma alkoholivastaste koosolekust. Teiste ülesannete tõttu ei olnud tal võimalik ise minna, kuid ta saatis kedagi esitama Armeed.

Kolonel väljendas tänu kutse eest ja teatas, et Armeede vaadatakse kui suurimale alkoholivastastele organisatsioonile maailmas. Mitte üks tema sõdureist 90 maal, kus Armeed töötab, ei tarvita alkoholi, ükskõik millisel kujul tahes. Päästearmee töötab ja tunneb kaasa igale liikumisele, mis on alkoholi tarvitamise vastu ja kes püüavad hävitada seda hirmsat needmist, mis tuleb joomise läbi. Seda ühistööd ja kaastunnet toetavad ka tema ohvrid, kelle seast mitmed on vabastatud vastu võttes jõudu, mis leida ainuiks Jeesuses Kristuses, kes võib vabastada igasugusest patust.

Asutaja (William Booth) kirjutades selle üle oma sõduritele, ütles järgmist:

„Joovastavate jookide tarvitamine leiab aset peaaegu igas maailma osas, kus ta on hirms pahe, mille tagajärjed — kirjeldamata viletsus, ihulik hävinemine ja igavene hukkumine.“

„Ainuke tee, mis võib isiklike kindlusele ja jätta head mõju teistesse ühenduses joovastavate jookidega on — eemale hoida täiesti selle tarvitamisest. Kui neid ei tarvitata üldsegi, siis ei või ju tarvitada neid üle määra.“

„Ükski, kes tarvitab joovastavaid jooke, ei või olla Päästearmee sõdur.“

William Booth.

Ole heatahtlik teadma tõe isenda üle. Ole heatahtlik süüdistatama ennast, kui oled süüdistusväär. Ole iseenesega aus.

Asutaja.

JÄTA VÄLJA JEEBUS KRISTUS.

Kirjutanud kolonel-ltn. O. Hovde.

Neli päästeohvitseri, eurooplased ja pärismaalased, saadeti Taborasse, Aafrikasse, et alata tõgga seal. Linnas oli islamil suur mõju, millepärast mõned inimesed andsid vasttuhnud ohvitseridele nõu, et ainult rääkida Jumalale ja mitte nimetada Jeesust Kristust. „Meie peame juttustama Kristusest,“ vastas juhataja. „Meie soovime, et Jeesuse nimi kajaks läbi Tabora.“ Esimesel koosolekul, mida ohvitserid juhatsid, sai see nimi ühendatud. Kuus aafriklast põlvitasid ja andsid oma südamed imelisele Päästjale, kuna teised, paljud neist puudutatud, tulid ligemale ja vaatasid imestunult pealt. Mõne nädala järele olid 230 põlvitanud Armees kahtsuspingil või armeetrummi juures vabas õhus, võttes vastu Jeesust ja jättes maha pattu. Paljud on võtnud vastu päästmist, teiste hulgas ka kaks pärismaalast politseinikku.

Vabaõhukoosolekuid peeti linna igas osas. Suured hulgad kogunesid kuulama, ümberpöörnute tunnistusi, kelle elu on radikaalselt muudetud. Äratades suurt imestust. Päästmislaulud ki-swahilikeelset tungivad vaikselt joodikute kõrvu.

„Oleme kuulnud, et on tulnud uus usk Taborasse, meil omal ei ole mingit usku ja olemine tulnud õppima tundma teie usku,“ ütles hulk pimedaid, kes tulid koosolekuile ümberolevatest küladest. Kuus neist pimedaid, otsijaist on saanud oma silmad avatud Maailma Valgusele. Nende näod hiilgavad rõõmust, kui nad tsiteerivad mõnd piiblikohta või laulavad laule Jeesusest. Nad õpivad nimelt piiblisalmid ja laulud pähe ümberpöörnute koosolekuil. Pärismaalased küladest, kus Kristus on tundmatu, elukohad mitmete kümnete kilomeetrite kaugusel, tulid jäla Taborasse, et olla kaasas Armees koosolekuil ja kuulda uut õpetust. Mõned vastpöörnute, kes olid võideanud Jumalale juhusliku küllaskäigu puhul linnas, pöörasid tagasi külladesse tunnistusega Jeesusest Kristusest.

Jäta Jeesus väljaspoole.

Kui kurblik Taborale, kui Jeesust ei oleks võetud kaasa jultusesse, tunnistusesse ja lullusse. Siis ei oleks kuul-

dud rõõmusõnimeid muudetud eludest, kui patuga seotud orjad saavad vabaks, kui inimesed, käies paganlikkuse ja patu pimeduses, viiakse üle valgusesse ja rõõmusse. Ei oleks võinud ka näha Jumala armastusest ja Jeesuse eluandvast päästmisest säravaid nägusid ja kuulda lihtsaid, kuid rõõmsaid laule Jeesusest neilt mustanahalistelt aafrika lastelt. Milline oleks näinud maailm välja tänapäev, kui inglid esimesel jõululõul ei oleks laulnud esimest jõulu-

nult ei tunnista ta väärtust ja on heatahtlikud talle andma seda paika, mis kuulub talle, kuid näevad, et Tema vaid on rahvaste lootus, maailma vastastaja inimeste Päästja, sest tõeliselt laulab laulja Jeesuse nimest:

*Nimi Jeesus kaunitl kõlab,
et see kostaks üle maa.
Ükski teine nimi anda
ei või troosti, lootust ka.
Selles nimes kurjus kaob,
viha kustub, kõik saab heaks.
Õigusriik saab rohkem võite,
uisi oksl kasvatab.*

Kolonel-ltn. ja proua Hovde.

laulu ja kuulutanud lapse Jeesuse tulekut siia maailma? Tõeliselt on maailm tänapäev kõik muud, kui paradisi. Kõik inimesed, südamega õigel kohal, kristliku ja inimliku eluvaatega, lähenevad mõtetega tuhandetele inimestele, süüite lastele ja naistele, elujõulisele ja tervele noorsele, kes kannatavad sõjakolledust all. Kuid see on tagajärg, et Jeesus on jäetud väljaspoole neist inimestest, kes juhivad rahva käekäiku ja kellel on vaid isekad väljavaated, ei arvesta armastuse käsuga, mida Jeesus kuulutas oma lähikese inimelu jaoks maa peal. Tõsi küll — on palju vaesust, nuret, valu ja pettumusi inimeste hulgas 1938. aastal peale Kristuse sündimist, aga kes julgeb mõelda sellele, milline oleks olnud seisukord Jeesusest?

Midagi, mis toob rõõmu ja lootust on, et Jeesus Kristus, vaatamata jõupingutustele, ignoreerida, väljalükata ja eimillekski teda palada, veel tänapäev töötab, ja nii edasijätkavalt teeb, kuni inimesed ai-

inglid laulsid rahust maa peal ja vaatamata sõjale tänapäev, õigusriikl saab rohkem võite, selle päevani, kuni rahu täidab maad nagu vesi merepõhja. See rahuriik ei tule konverentside ja nõupidamiste järele, vaid et Jeesus, jõulu suur and inimestele, saab sisse lastud iga üksiku inimese südamesse, nii et tema võib saada elujõuks ja teenäitajaks igale üksikule, nii et talle avatakse koodused, samuti koolide, ja et tema õpetusel on juhtiv vägi.

Kui meie nüüd uuesti tervitame harilikult: „Head uut aastat,“ teeme seda rõõmutooja Jeesuse nimel. Palume, et ta leiaks paljud avatud südamed, ja et paljud jälgiksid laulja manitsust: „Ava oma süda talle, palu sisse astuda!“

Siis ei sära ainult Tabori elanikud rõõmu pärast, vaid ka kristlikkutel maaladel moodsad paganad, kes üleolevalt ja isekalt jätnud Jeesuse väljaspoole, rõõmustavad samas imelises valguses ja päästmises.

Lase Jeesus sisse, Jeesus Kristus sisse!

Piiblinurk.

Rõõmu antakse, kuid ei müüda.

(Kol.-ltn. proua Carpenter, Austraalia.)

„Aga Kaini ja tema vaohveri peale ei vaadanud ta mitte. Siis süttis Kaini viha väga põlema ja ta langes ära silmist. Ja Jehoova ütles Kaini vastu: „Miks süüis su viha põlema? ja miks sa nõnda silmist ära langenud? Kui sa head teed, siis saad sa andeks; aga kui sa ei tee head, siis magab patt su ukse ees.“

1. Moos. 4:5-7.

Ma nägin kord üht tütarlast välja tulevat kahtsuspingile. Tema nuttis ja värises, jäi sinna kaaüks põlvili, ja siis vaikselt läks ära. Mõõdusid mõned päevad, ja varjatud viha hakkas paistma tema pilkudest. Mingisugust muudatust ei olnud temas sindinud.

Siis tõde sai avalikuks. Tema oli ära langenud ja tahtis jälle unest omada vana õnne ja rõõmu. Tema oli otsinud Jumalat ainult selles mõttes, kuid läks ära kahtsuspingil sama rahudamatult kui oli sinna tulnud. Tema ei pöördunud kõige pealt tema nõuda Jumala õigust. Tema ei olnud näinud tingimust, ja ometi, samuti kui Kain, oli kurt, kui Jumal ei taastanud välist tegevust, millel polnud mingit ühendust tema südame seisukorraga Tema vastu. Tema „ei toimetanud õieti“, patt ikka veel maas tema ukse ees. Patt ja õnn ei või ilajgi ühendatud olla hinges. „Kui sa toimetad õieti, siis võid oma palge üles tõsta.“

Kas ei ole isearalik, et inimesed ei oota Jumala töotuste täitmist, suguti mitte tähele pannes kindlaid tingimusi, ja siis samuti kui Kain, vihaselt kaebavad: „Jumal ei kuule!“ „Piibel pole tõde!“ „Ei ole väärt paduda!“

Sellel noorel tüdrukul polnud sügavat äratundmist oma pattude üle. Tema ei tahtnud olla Jeesuse sarnane; tema mäletas ainult kaunist rõõmu, mis temal oli kui ristimisesel, ja mida tema mitte ei võinud leida maailmas. Nii tema mõttes omada seda välist sammu, astudes kahtsuspingile, nagu end uuesti ära andes. Kuid Jumal ei müü oma suurt varandust. Tema annab oma vaimu vabalt „ilma mõõduta“, neile, kes jäävad Tema lasteks. Üks neist vaimuviljadest on rõõm. Kordame, rõõmu antakse ainult jumalalastele, seda ei müüda patustele...

See, et pattudes pole leida õnne ja Jumala teenimises on teda olemas külluses, on vägev põhjus patustele, otsida Kristust. Kui tema ei tõsta end üle selle põhjuse ja ei näe midagi muud, kui tulla nii ligi Jumalale, et tema tarvitseb tulla kahtsuspingile, midagi ei ole korras tema võimaliku vastu võimega. Seda tuleb ära arstida, vaadates Jeesuse kui Päästja peale kõigist pattudest. Patune peab järele mõtlema kahtsuse tõsise tähenduse üle.

„Kuidas kahesten, kui mõlen oma pattudele, ja nad ei näita mulle halba tunnet?“ küsis keegi meieaegne Kain.

Palu kahtsust. Kui sinus pole ärganud tõsine pattunnee ja sügav kahtsus, millega tulla Jumala ette, palu Teda selles asjas, palu Teda kõigist südamest, siis Tema armastus annab seda sulle.

Usalda
Jumalat!

Oli kunagi poiss, nimega Elijas. Ta ei elanud vana Testamendi ajal. Ta sündis varsti sada aastat tagasi inglise linnas, mis on nüüd tuntud kui jalgrataste ja mootorite tööstuse linn — Coventry.

Elijase isa oli kehalise töö tegija, nii nagu paljud inimesed tänapäeval. Ta oli joodik ja ta suri, kui väike poiss oli vaid viieteistkuune. Elijase ema oli hea naine. Ta sai nüüd töötada väga palju, kuid siiski ei jätkunud teenistusest temale ja ta lastele.

Sellel ajal — ehk sellest ei näi olevat pikk aeg tagasi — pidid paljud lapsed väestest perekondadest tegema tööd sellel vanusel, kui tüdrukud ja poisid meie ajal algavad koolis käimise. Lapsed kümne aasta vanuselt said töötada neliteist tundi ööpäeva jooksul, kella neljast hommikul kuni kella seitsmeni õhtul. Palk oli seitsmekümnetunnisele töönädalale eest umbes kümme krooni.

Elijase vanem öde töötas järjekindlalt, alates seitsme aastastel. Ta töötas siidikudumise tööstuses, kus ema oli tubli kuduja ja Elijas algas ka töötama seal, enne kui ta oli saanud viie aastaseks. Ta õppis poolima lõnga poolimismasinale. Ma imestan, kas olime küllalt tänuilised neile meestele ja naistele, kes on töötanud seaduse heaks, mis keelab ära lastele kehalist tööd?

Õnnelikul viisil töötis Elijase vanema, kes elas samas majas, poisid eest hooldamise enese kätte. Ta oli metodist, tema oligi see, kes oli pannud poisile sarnase ebahariliku nime. Kuidas see küll oli, siis õnnestus tal teha lõppu Elijase töötamisel vabrikus ja panna teda kooli, kus ta pidi maksma kaks-kümmend senti nädalale õpetajale. Kuid Elijasega oli see nii, nagu paljude teiste poistega, tal ei meeldinud käia koolis. Kui ta teisel esmaspäeval pidi minema kooli ja ühtlasi maksma nädalalaksu, lähtis ta selle asemel ja ostis maiustusi kahekümne senti eest.

Pealelõunal pidi Elijas minema kooli tagasi, oma halva ülalpidamise eest pandi ta kinni sõekeldrisse. Ta istus seal all ja imestas, mida ta pidi tegema, kui nägi tarvitamata korstna avaust. Ta ronis üles mööda korstnast — maja ei olnud liig kõrge — ja nii pääsis ta välja oma vanglast.

Ronimine sai alguseks uuele elule ja tööle Elijale. See näib olevat hirmus, kuid neil päevil olid tuhanded väikesed poisid, korstnapühkijate meistrite teenistuses, kui korstnapühkijad. Nad olid mingisugused, elavad

Oli kunagi...

Lehekülgi Armee ajaloo.

korstnapühkija-luud. Nad pidid ronima üles ja alla korstnates. Tükk riiet kaitses nende nägu kaitsemaskina, ja nad pidid puhastama korstnaid mingisuguse terariistaga.

Loomulikult olid need ainult väikesed poisid, kes võisid korda saata sarnast tööd, ja sageli oli nahk katkine nende kätel ja jalgadel. Sageli jäid nad kinni korstnatesse, eriti kõveratesse. Ei olnud midagi ebahariliku, kui üks või teine neist väikestest lämbusid surnuks korstnates.

Oskad sa omale ette kujutada kuueaastast Elijat väikesse korstnapühkijana?

Ta mõttes, et see töö oli palju parem, kui koolis käimine ja ta sai koha ühe korstnapühkija juurde, kellega ühes ta ka elas. Vaene poiss ja vaene ema!

Elijas ei unustanud kunagi hirmust kartust, kui ta esimehe kord pidi ronima alla ühte korstnasse. Ta kartis — mitte, et ta oleks võinud alla kukkuda ehk ennast vigastada, vaid et ta kuidagi oleks võinud kohata hirmust, suurt, musta „tahmatonti“. Ta oli ainult kuue aastane! Suures hirmus libises ta alla liiga ruttu ja sai mõned nahahaavad oma kehale. Haavad pesti hiljem soolaveega, et need oleksid puhtad. Ei olnud siis midagi imestada kui vaene poiss karjus.

Vahest sai Elijas käia pikka teed, et jõuda töökohani, kus töö algas kell neli hommikul, sageli väga külma ilmaga, paljajalu ja halvasti riietatud. Sageli anti korstnapühkijapoistele viina juua, ja palju kordi oli kuueaastane Elijas

joobnud. Kuid tal oli alati hea süda. Kõik raha, mida teenis, andis ta oma emale. Ta süda tahtis murest lõhkeda, kui ema suri ja jättis ta — kolmeteist aastasel — ja neli öde-venda üksinda maailma.

Sellel ajal lõpetas Elijas oma korstnapühkija ameti. Oli väljantud ka seadus, mis keelas ära poistele kehalise töö. Hiljem sai temast tubli korstnapühkija. Ta tarvitas kangeid jooke, oli toores ja harimata, kuid oli tubli ja täpne tööline. Ta oli hea laste vastu ja aitas neid kes olid hädas. Talle meeldis olla kaasas võidusõitudel, poksimistel ja teistel lõbustustel. Temast sai kuulus poksija, ja ühes oma sõbraga avas ta poksimisekooli, kus nad õpetasid teistele oma „väärtusliku kunsti“. Ta elas nüüd seitsmeteist aasta vanuselt Rugby linnas.

Millist tulevikku võis küll ennustada sarnasele noormehele? Ükski ei oleks võinud arvata seda, mis temast kunagi sai. Piibel ütleb, et Jumal teeb kõik uueks, nii tegi ta ka Elija eluga. Noor Elijas kuulis ühel päeval kedagi meest jutlustavat linna turul; ta sai nii liigutatud, et nuttis valju häälega. Ta võis tuletada meelde, et ta on kaks korda varem nutnud sarnaselt — ükskord, kui ta korstnapühkija-poisina vigastas ennast ja teine kord ema haura juures. Ta algas külastama vaimulikke koosolekuid; seal kuulis ta, et Kristus on surnud, et päästa teda. Ühel koosolekul ta hing sai nii liigutatud, et ta hüüdis: „Suri ta minu eest? Siin ma

Teateid

Tallinna I korpusel.

„Me laulud ja me motto on hinge päästmine...“, on kõlunu uuesti mõeldud aasta jooksul meie koosolekuil, ja see on jätkuvalt meie töö ja püüete siht.

Viimase aja eeskava oli rikkalikult vahelduv: meil olid laste demonstratsioonid, „võndade õhtu“, luucratsioonid jne. Viimasele, nagu tavaliselt, vaadati vastu suure huviga, mil kogunes palju rahvast, kes jälgrasid huviga kava mitmesuguseid ettekandeid.

Peale selle korraldasid meile veel käesoleval aastal väsimata koduühingu-sekretär ja tema abilisel jõululaata, mille sissetulek oli kasuks korpusel. Jõululaata peeti detsembrikuus esimesel nädalal, ja ühel õhtul meil oli rõõm näha endi hulgas ka seltsilisi Tallinna II korpusel.

Kuid, mis rõõmustab meid üle kõige, on et meie võimsime näha mõned hinged, päästmist otsides, risti juures.

Kui meid ridu kirjutatakse, on jõulupühad ukse ees, kui meid loetakse, on nad juba meie seljataga, ja vaatame ette uuele aastale.

Võiks see olla õnnelik ja täis õnnistusi aasta meile kõigile.

Bertil Thyrén,
adjutant.

Valva ja palu!

olen! Taban elada ja surra Temale, kes suri minu eest.“

Tema ülejäänud osa eluloost räägib, kuidas ta imelisel viisil leidis oma abikaasa, kuidas ta sai Kristliku Misjonij laulu- raamatut, mis tegi, et ta reisis Londoni, et kohata William Booth'i. Päästearmee esimest kindralit, ja kuidas temast hiljem sai tema kõige parem abiline.

Terve oma ülejäänud elu elas ja võitles Elijas Cadman — oo, see nimi on tuntud üle terve maailma — et juhutada hingi Jeesuse juurde. Ta reisis ringi terves maailmas, kui ta oli vana, valgepealine mees ja teda armastasid kümneid tuhandet inimest.

Ta oli üks elavamatest jutlustajatest, keda Päästearmee kunagi omanud, teda harilikult kutsuti „tuleprohvetiks“.

Ta läks taeva, kui ta oli kaheksakümne nelja aastane, et saada õiguse võidukrooni oma Päästjal, kes oli iseäranis armastanud väikest, vaest korstnapühkija-poissi.

Õnnistusrikast uut aastat

kõigile oma lugejatele ja levitajatele

soovib

„Sõjahüüd“

Joomari pärandus.

„Ära vaata viina peale, et ta nii punane on.“
„Viimaks hammustab tema kui madu, ja nõelab kui pastilisi madu.“
(Opet. sõn. 23:31,32.)

Ümber 160 aasta eest elas Saksamaal naine, nimega Ada York. Juba varases nooruses hakkas ta jooma, ja lõpeks langes nii sügavale, et jäi kerjuseks ja suri 60 aasta vanuses.

Hiljem keegi ülikooli professor Bellman, isikliku informatsiooni tötu hakkas koguma teateid selle üle, mis sai Ada Yorki lastest ja lastelastest jne. Tagajärjed olid üllatavad, see on, tema leidis üles, kui hirmus oli patu levimisjõud.

Näites, järgemiste 160 aasta jooksul üldiselt olid elanud 834 isikut, kes olid selle naise veresugulased, 709 ühe nendest õnnestus temal koguda teateid. Tuli ilmsiks, et 109 nendest olid lapsed sündinud väljaspool abielu, 142 olid saanud kerjuseks, 64 olid tulnud töövõimetute kodusse, 181 naist said kõlvatmaks sugueluks, 76 olid vangiloones istunud ja 7 lõpetasid enesetappimise. Viimased 75 aastat nendest 160 aastast pärast tema surma, raha summa, mida vallitsus oli välja annud Ada Yorki laste ja lastelaste eest, ulatas üle 4.465.000 krooni.

Päästesõdur kodus ja tööl.

Nende kodudes, kes usuvad tõsiselt Jeesusesse, ei ole tüli mehe ja naise vahel, ükski nende seast ei küllasta hooa. Naine peab ennast üle mehe juures, ja mees hoiab oma naist tihkelt ei joo, kangest looki ega piiritsi. Seal ei ole mingit lahkhelil. Lapsed on ustavad oma vanematele, ja vanemad õpetavad hoolera oma lapsi, vaadates sellele kui usaldusele Jumalast.

Piibel ütleb: „Naised, kuulge oma meeste sõna, nõnda kui kohus on Issandale sees. Mehed, armastage oma naisi, ja ärge saage vihaseks nende vastu. Lapsed, kuulge oma vanemate sõna kõigi asjade sees; sest see on Issanda meele pärast. Isad, ärge ärritage mitte oma lapsi, et nemad meelit ära ei heida. Sulased, kuulge kõigis asjus nende sõna, kes teie isandad on liha polest, ei mitte silmakirjaks, kui need, kes püüavad olla inimeste meele pärast, vaid vaga sõidameza Jumalalt kartes; ja kõik, mis teie üal võtate teha, seda tehke südamest, nõnda kui Issandale, ja ei mitte inimestele; ja teadke, et teie Issanda käest päranduse palga peate saama, sest teie teenite Issandat Kristust.“

Jeesuse Kristuse tõsise sõduri kodu on see, kus austatakse Jumalat, peetakse Teda oma maja Isandaks ja tehakse kõik Tema tahtmise järele. Meie, igaüks meie seast, peame tooma Jeesuse Kristuse päästmist meie kodudesse.

Õpetuse sõnades öeldud sõnade: „Armastustöö algab kodus“, tähendus on, et peame püüdma jagada oma perekonnas õnnistusi, mida oleme saanud Jumalalt. Joosua, päästesõdur vanas testamendis, hüüdis rahvale: „Ja nüüd kartike Jehoova ja teiegi Teda vaga ja tõsise südamega... aga mina ja minu pere, meie tahame Jehoovat teenida.“

Sind kutsutakse võitlusesse patu vastu.

Mis on patt? Võib olla kuulud sarnaste hulka, kes naeratavad selle küsimuse juures. Paljud moodsad inimesed arvavad, et patt ei ole midagi muud, kui jutlustajate sõnakõlks, mis ennevõnasti oli küllalt hea, et hirmutada sellega teadmatutes inimesi, kuid mida ükski mõistlik nüüdse aja inimene ei võta seda millegi muuna, kui antiikajana hallist minevikust.

Keegi kirjanik ütles hiljuti, et moodne noorus näeb pattu vaid kinolinal. Ei või ütelda, et meie aeg võtab patte tõsiselt.

Kuid siiski ei saa ka mõõda sellest hooletult. Seda teadvad isegi need, kes naeratavad. Teatud osa patutunnet leidub igasühes. Iga õiglane ja ärkvel olev inimene peab tunnistama patu olemasolust elus. Kuhu vaid pöörad oma pilgu, näed selle mõju mitmesugustes kujudes. Sa ei või ka vabastada ennast patu mõjust ja väest. Sellest ei ole mingit kasu, et kirjatundjate sarnaselt katsuda end õigekäimõista. Tuleta meelde, on olemas kaheksaguseid patu-tee: uhkeid ja alandlikke. Eneseõiged kuuluvad esimeste hulka. On kõige parem anda õiguse vanale Piibele ja su oma südame-tunnistusele ja näha end patusena.

Milline on patuse seisukoht? Mis on patt ja mida see ütleb, et olla patune? Kui tahad võtta pattu sinu oma elus ja maailmas, pead vaatama sellele kui kogutud hulga, mitte ainult üksikuid osi, mida võime jagada üksusteks. Nii vaatab ka piibel sellele. Sellepärast räägib see, et pattul on mõju ja et patune on patuuri. Ta mõju on surmav. Ta lahutab mind Jumalast ja kaasimimestest, ta rikub kõik, mis on hea minu juures, kõik mis on Jumalast ja lõpuks viib see mind igavesse surma. Tõeliselt, meie seisukoht kui patusel on väga tõsine. „Elu on võitlus ja hädaoht, aga mitte lõbu ja nali.“

Sina, kes tead seda, tahad sa kuulata kutsot, mis manitseb võitlusesse patu vastu? See tähendab kuulda Jeesuse kutsot. Ta ise ütleb oma illesandest: „Ma ei ole tulnud tooma rahu, vaid mõõka.“ See on patu pärast, et tema kutse meile on võitlussignaal. Ühenduses temaga ja tema väes, võid võtta pattu.

Kui tahad olla kaasas ja vabandada patu hirmust mõju maailmas, pead olema esiteks võitja patu üle oma südames. Tunnista oma patud Tenale, kellel on vägi maapeal andetada patte ja sa elad läbi, et tema andestusel on mõju, mis purusab patu raudtugevad sidemed sinu elus ja vabastab su hinge. „Keda Poeg vabaks teeb, see on tõesti vaba.“

Võitev võitlus algab Jeesuse risti juures, kui see on võetud tõsiselt ja on õiglane, sisaldab see pühendust temale, piha eluühendust. Sa saad Kristuse võitlejaks, ja võid tunnistada: „Nüüd ei ela enam mina, vaid Kristus elab minus.“ See on piha elu, katkestamata võitlus patu vastu sinus ja väljaspool sind.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piibletekid jaanuaris.

Rooma raamat.	16. P.	8:12—27
1. L. 1: 1—16	17. E.	8:28—39
	18. T.	9: 1—16
2. P. 1:17—32	19. K.	9:17—33
3. E. 2: 1—16	20. N.	10: 1—10
4. T. 2:17—29	21. R.	10:11—21
5. K. 3: 1—20	22. L.	11: 1—12
6. N. 3:21—31	23. P.	11:13—24
7. R. 4: 1—12	24. E.	11:25—36
8. L. 4:13—25	25. T.	12: 1—9
9. P. 5: 1—11	26. K.	12:10—21
10. E. 5:12—21	27. N.	13: 1—14
11. T. 6: 1—14	28. R.	14: 1—12
12. K. 6:15—23	29. L.	14:13—23
13. N. 7: 1—12	30. P.	15: 1—7
14. R. 7:13—25	31. E.	15: 8—17
15. L. 8: 1—11		

Nädala palveained.

- Jaanuar 2. Üksikud ja vanad.
- „ 9. Kõik misjoniväljad.
- „ 16. Kanada ja Newfoundland.
- „ 23. Lõuna-Aafrika ja Rodeesia.
- „ 30. Tööta töelised.

Tolm piiblit.

Kui keegi sõdur küsis kord kelleltki noormehelt järeloosolekul, kas tal on piibel, vastas see: „Ja, aga ma ei tea, kus ta on. Ta on kindlasti kusilgi täis tolm.“

Kindlasti on meie päevil palju inimesi, kellel on just niisama kui nimetatud noormehel, tolm piiblit, ja mitte ainult seal, vaid ka oma hingel, on on kaetud patutolmuga.

Oli aeg mu elus, kus ma teadsin küll, kus mu piibel asub, aga see oli kaetud tolmuja ei olnud kunagi tõlmajal. Aga Jumalale olgu tänu ja kiitus, et tuli päev, mil Jumal avas mu südant ja ma võtsin vastu Jeesuse kallist päästmiseandi. Ma pühikisin tolm oma piiblit ja hakkasin lugema seda, ja sellest ajast peale ei ole enam tolmukübemed saanud peatuda mu piiblit. Jumal andis mulle ka armu, hävitada kõik kõlbmatut kirjanudust mu raamatukogust ja asetada piiblit esimesele kohale.

Ma tänan Jumalat, et mu hing on puhastatud patutolmusest, ja igapäevases ümberkäämises elava Jumalaga palves, ma võtan vastu jõudu kiustatuste võitmiseks, ning nii ei saa ka patutolm langeda uuesti mu hingele. Halleluuja.

Kindel teenäitaja.

Just nii nagu me näeme selgesti oma teed päikese valgusel, Jumala sõna — mis on tõsine valgus — näitab maailma ja meid endid ja ka kindlat teed igavesse ellu.

LAULUD. **Uus aasta.**

Kirjutanud komandör Charles T. Rich.

1. Edasi, nii Jeesus käib, Vahvad võitlejad Jehoova väes; Kandke rõõmsast päästmisest — Jeesus annab võitu meil, Kõulge, patused veel appi hüüvad, Hukatus teedel nad. Räägi seest, et Jeesus teeb need vahvaks, Oh mis ilus teade see.

Koor: Edasi, me võitu saame, ; Halleluja ; Edasi, me võitu saame Kall Jeesus vere väes.

2. Edasi, neid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab, Põrgu ja maailma hirmsaad võimud Issanda ees kokkuvad; Tema nimel langeb kurjusvägi, Vaenlased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ülen-dage Jeesust merele, maal, Niita armastust, mis omad, Kõule Elu-andja häält, Räägi kõigile, kes ruukuks pektud Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armsu anda — Päästmine on vaba, prill.

2. Olgem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Juba eemal meil ilmuvad vaenlase häked, Kurat, patt ja maailm püüvdav väkenda meid, Jeesus nimel me võidame neid.

Koor: Sobrad, edasi väes, vaimu-mõõdoga käes, Mõie Jumala sees võit on kindel me ees. Julgest edasi väes, vaimu-mõõdoga käes — Pea vaenlase langeb me ees.

2. Uusi vastu nüüd tehakse julgesti tööd, Patuorjuses raisatsaks päevad ja ööd. Tõesalgajad murravad hoolega pead, Jeesu nimel me võidame neid.

3. Olgem võitluseks valmistud, vennad ja õed! Uus võidame ära kõik saatava väed, Jeesus ise viib läbi ja murrab meil teed, Kindlast kaitsvad meid tema kied.

4. Saame läbi ehk minna ka tukest ja veest, Ärge ihagi kohkuge kellegi eest, Võite võige me Issanda tõotuse seest, Kinni pidage kõik eluteest.

4. Olgu meile nüüd kalliks me kuningatrooni, Trüüd võitlejad ehk kord õigusekrooni, Siis kui viimane vaenlane võidetud on, Meile osaks saab taevane õnn.

3. (Rootsi lisa 290.)

1. Jeesu rikas heldus allikana keeb, Rikkalikult voolab — rõõmsaks, puhtaks teeb.

Koor: Voolab, voolab, Jeesu heldus rikkalikult voolab nüüd.

2. Lepitusehvriks Jeesus andis end, Sest nüüd võib ta päästa patu-orja — mind.

3. Imelikud lained siia kaldat tünd, Armuõjed meile taevast rahu toond.

4. Ja need lained tõstvad mind siit põrnu seest, Ja mu hinge viivad Isa majja tõest.

4. 1. Kiida Jeesust, mu hing, Tema päästnud on sind, Ma, kes olin üks orj, nüüd olen ta vend.

Koor: Halleluja, au ja kiitus! Halleluja, aamen! Halleluja, Issand Jeesus, Sinu oma nüüd ma.

2. Talle vere sees ma Leian halastust nüüd, Ristsambas ta maksnud mu patud ja süüd.

3. Ülestõusnud on ta, Surmahauast, et ma Surmast päästetud saaksin siin temaga ka.

4. Viimaks sinna ka läen, Kuu ta palet ma niien, Tema sielt siis iga-vest hingama jään.

OLEME õnnelikud, kui saame midagi uut ja milline hulk uusi asju, üks osa teise seast olete saanud jõuluku. Uued määsajad ja uued riided ning olete rõõmsad selle üle! Uued kingid jalas, uued suusad, millel võib ette võtta pikki retkeid. Uued asjad, need on huvitavad!

Milline rõõm on kodus, kui tuleb juurde väike õde või vend! Huvitav on vaadata väikest vasttulinud esimest korda: ilusad, väikesed sõrmed, selged silmad ja väike roospunane suuke.

Eks see ole tore, kui saad koolis uue vihu? Sa oled juba nii tüdunud vanast vihust, kõigi nende vigadega ja tindi-plekkidega, mis oled teinud sinna. Vahet on üks lehekülgi nii halvasti kirjutatud, ja on nii määritud, et õpetaja peab ütleva, et pead algama uue leheküljega. Sa teed seda rõõmuga, kuid ei või unustada, et eelmine lehekülgi täis vigu ja tindiplekke on alles. Siis tuleb päev, kui saad uue vihu. Vana vihku võetakse ära, sa unustad selle, ja sa ei näe seda enam kunagi.

Jumal on meile kõigile andnud uue aasta. See on meile, kui uus vihik. Paljud leheküljed vanas vihus olid kirjutatud hoopeltult, täis vigu ja plekke. Keerasime lehekülgi, lehekülje järele, alates iga uut lehe-

külge lootuses, et võime hoida seda ilusa ja puhtana, üks osa meie seast tahavad keerata ruttu ära viimase lehekülje vanas vihus, mis juhtus 31. detsembril, et võiks alata täiesti uue vihuga 1. jaanuarist.

Nüüd on küsimus: Mida teed sa oma uue vihuga? Mida kirjutad sa selle lehekülgedele? Kuidas võid hoida selle puhtana? Ma usun, et sa tahad katsuda, ja kas õnnestub paremini uue vihuga, kui läks vanaga? Tuleb ehk sama palju vigu, kui vanas vihus. Kardan, et läheb nii, kui sa ei alga uut aastat uuel viisil.

Soovin, et juba esimesel päeval uuel aastal teeksid minu nõuande järele: otsi omale väikene nurk, kus võid olla täiesti üksinda ja alanda oma armastatud taevase Isa ette. Täna teda uue vihu eest, mida ta andnud sulle. Palu teda, et ta annaks sulle armu ja jõudu, et sellesse vihku kirjutata ainult seda, mis meeldib talle. Ma usun, kui sa teed nii, ta vastab sinu palvele ja ütleb sulle: „Ja ma tahan teile uue südamega anda, uue vaimu teie süsle, ja kivise südamega ära saata teie lihast, ja teile üle lihase südamega anda.“ Esek. 36:26. See on alati meie Päästja käitumisviis, et alata südamete juures. Kui meie süda on õige, on ka meie elu õige. Kirji uue vihu lehekülgedel tuleb sarnane, kui meie seda soovime ja kui tema seda soovib. Kui aasta on möödunud, võime anda Issandale vihu tagasi teadmiseks, ehk küll iga lehekülgi ei ole just sarnane, kui ollakse soovinud, oleme siiski sirutanud selle järele, et igapäevane lehekülgi oleks kirjutatud nii, nagu meeldis meie Päästjale.

Tahan soovida, et peale teiste andide, mida saame uuel aastal, teie võtaksite vastu Jumala anni: uue südamega.

Olgu käesolev uus aasta väga õnnelik aasta kõigile!

Kol.-ltn. ja proua O. Hovde esimene külaskäik Eestisse.

Laup., 1. jaan. kl. 10.30 homm. Tallinn II pühitsuskoosolek.
Laup., 1. jaan. kl. 4.00 p. l. Tallinn I sõduritekoosolek.
Laup., 1. jaan. kl. 7.30 õht. Tallinn I aastapäevakoosolek.
Pühap., 2. jaan. kl. 10.30 homm. Tallinn II pühitsuskoosolek.
Pühap., 2. jaan. kl. 7.30 õht. Rakvere päästmiskoosolek.
Esmasp., 3. jaan. kl. 8.00 õht. Tartu päästmiskoosolek.

5.

1. Läbi maade käime väes, Vahnu-mööka hoides käes, Võitlustunnil palvetades valvame. Armutiivul lendame, Hingi surmasti päästame, Valgust hoides neile jõu andame.

Koor: Võitva Jumal-Põjaga, Kes meid peitnud verrega, Häda säästes, patust päästes. Läbi maade käime väes.

2. Oma valgus-Issandad! Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad ta rinna loetuvad, Tema rahu maitsevad, Andestust ta töötab halvema-legal.

3. Läbi maade liigume, Patuväe võidame, Päästjal! kiitust toome ikka hõisates. Kui siin võitlus lõppenud, Miljonid on võidetud, Näeme võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

6.

(Rootsi lisa 286.)

1. Ma laulan halleluja, mu hing on õnnelik, Ma laulan halleluja, mu rahu rikkalik, Sest Jeesus mulle päästmist toond, Kui rahvas teda risti poond, Ma laulan halleluja, mu patud võetud kõik.

Koor: Halleluja! (6 korda.)

2. Ma laulan halleluja, mind Jumal lapseks teind. Ma laulan halleluja, mul Jeesus armsaks saand. Ma sõdin rõõmsast Issandaga, Mu jõud on ainult Jumalaga. Ma laulan Halleluja, sest võit mul kindel ees.

3. Ma laulan halleluja, kui surmakaldal läen, Ma laulan halleluja, sest vansti Jeesust näen. Ta armu peale tugedes, Jöest läbi lähen hõisates. Ma laulan halleluja kord õndsad rahumal.

7.

1. Mu elupäevad muutuvad Ja kiiresti nad lendavad, Kuid uus isin lähen julgusti, Mu kindel troost on see:

Koor: Jah, Jeesus on seesama veel, Ta on ja jääb sinu ette! Mu sõbraks, kes mind juhatab. Ta arm mind kinditab.

2. See aeg mul seisab meeles veel, Kui käisin kurb maailmateel, Siss otsis mind mu maalilaste — Mul andis armu ta.

3. Sest ajast olen õnnelik, Ei hirmuta mind tulevik, Vaid ootan suure rõõmuga. Mil ilmutab Päästija.

4. Küll olen ilmas põlatud, Kuid Jeesus on mind astanud. Ta kinkis kodu mullegi. Ja pakub sullegi.

8.

1. Päästmiseõjed pea tulevad, Taevast me juurde voolavad nad! Tõotus seisab! Oh usu sa! Suur äratus saabub meil õndsusega.

Koor: Üks äratus auline saabub just nüüd. Üks äratus suur — on me palve ja hüüd. See taevane kingitus meile nüüd on. Suur äratus saabub mis auline õnn!

2. Nüüd taevaalgujad lahti on ka. Voog ikka tõuseb, suur, mõõtmata — Käib üle kõige me otuuste. Nüüd äratus saabub, nii suur, auline.

3. Mis kaua palves oodatud on, Vastatud saame, suur meie õnn. Voog ikka kerkeb, suur, mõõtmata, Ja äratus saabub meil õndsusega.

Päästar mee ametlik häälekanada Eestis „Sõjahüüd“. William Booth, astutaja. Evangeline Booth, kindral. Henry Bower, territooriumi komandör. „SOJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s., ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilmunud 31. detsembril 1937.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther.

Väljaandja: Päästar mee.

O.-i. „Vaba Maa“ trükk, 1937.